

Reference CD No. 69

Af Michael Madsen, Sven Bilén og Kim Kruse Petersen

1 Supergrass: Grace. Indsp.: UK, 2002.

Nummeret Grace med britiske Supergrass viser med al ønskelig tydelighed at britisk pop af i dag i høj grad bygger på den klassiske popmusik fra øriget. Det lyder som Who og Kinks blandet med Marc Bolan, hvilket i Supergrass' aftapning bliver en herlig og uimodståelig cocktail. Plademærket er Parlophone, hvilket for en del af os giver en hel del associationer. Det var det EMI-label som George Martin gjorde verdensberømt med fire langhårede fyre fra Liverpool. Produktionen er lige til og yderst funktionel og mixet af de anvendte ingredienser virker helt rigtig.

2 McAlmont & Butler: Falling. Indsp.: UK, 2002.

Britisk popmusik med andre rødder, men mindst lige så klassisk. Den meget omtalte duo McAlmont & Butler har rødder i de lidt mere storslåede produktioner fra slutningen af 60'erne. Og havde Phil Spector aldrig været til, så havde vi vel aldrig fået produktioner af denne slags. McAlmont & Butler udmærker sig frem for alt ved at have virkelig gode stemmer og Falling kunne næsten lige så godt have hærget hitlisterne i 1969 som i 2002.

3 Dirty Vegas: Days Go By. Indsp.: UK, 2002.

Moderne britisk popmusik kan, som det høres her, også lyde helt anderledes igen. Her har vi en helt moderne produktion med samplede trommer, vocoder på sangen og mange elektroniske effekter. Her er formentlig ikke et eneste akustisk instrument i "ren" form. Man lægger et monotont

suggestivt tungt beat i bunden og lægger på, lag på lag, så det så at sige er minimalismens små forandringer i gentagelserne som giver fremdriften. Man tror det måske ikke umiddelbart, men denne form for musik skiller færene fra bukkende, når det drejer sig om anlæg. Det kan helt enkelt lyde forfærdeligt, hvis anlægget har problemer i visse dele af frekvensområdet. Og hvis ikke bassen er ren, så...

4 Cornerstone: Resurrection Sympathy. Indsp.: Media Sound & Northpoint Studio, DK, 2002.

Det klinger ildevarslen i en hi-fi-entusiasts ører, når et klaver (og en vokal!) er så overstyret som her. Men, hvis anlægget ellers er af en passende kvalitet, kan du samtidig glæde dig over

et ganske overbevisende perspektiv og et mix, der yder dette melodiske stykke heavy fuldretfærdighed. Cornerstone, der en gang tidligere har været med på vores Reference-CD'er (No. 54), har danske relationer og er gået hen og blevet et ganske sælgende navn i det store udland (ikke mindst i Japan). Det er bandets sangskriver og bassist etc. Steen Mogensen, der sammen med Peter Brander (der i øvrigt også spiller slideguitar på dette track), har skruet på knapperne i Media Sound, mens det er Jan Eliason hos Tocano, der har stået for masteringen. En heavy-udgivelse af international karat!

5 Peter Brander: Don't Give Up. Indsp.: Media Sound Studios & Brander Studio, DK, 2002.

Peter Brander fra Media Sound Studios har mange jern i ilden, bl.a. om teknikker (og gæsteguitarist) for Cornerstone, som studiemusiker i øvrigt og som medlem af gruppen The North. Her hører vi ham med et nummer fra hans aktuelle soloudgivelse Silk & Steel. På Don't Give Up står Peter selv for både tekst og musik, ligesom han er i den vokale forgrund. Foruden Peter på vokal og div. guitarer, bas og programming, medvirker Søren Kühle (keyboards) og Kim Johansen (trommer). Det er Anne Murillo og Gry Trampedach der synger kor.

6 Butch Lacy: I'm Getting Sentimental Over You.

Indsp.: Vestjysk Musikonservatorium, DK, 2001.

Den amerikanske pianist Butch

HIGH fidelity

REFERENCE CD

SUPERGRASS
MCALMONT & BUTLER
DIRTY VEGAS
CORNERSTONE
PETER BRANDER
BUTCH LACY
SPOHR
DUSSEK
J.S. BACH
VIEUXTEMPS
W.A. MOZART
OTTO MORTENSEN
NIELS W. GADE

69

◀ Lacy har blandt andet akkompagneret Sarah Vaughan og indspillet med blandt andre Lee Konitz, Chet Baker, Clark Terry, Art Pepper og Putte Wickman. Men det er først nu han er klar med sin første plade i eget navn. Han er en farverig personlighed, hvilket også tydeligt kan høres på denne plade. Butch bearbejder Steinway D-flyglet, så det er en lyst og han puster virkelig nyt liv i klassikerne, som her i George Bassman's I'm Getting Sentimental Over You.

7 Spohr: String Quintet No. 1, Op. 33, 1. mov.
Indsp.: Unitarian Church, Budapest, 1993.
 Louis Spohr (1784-1859) var orkesterleder af erhverv, men fik også tid til at komponere. Her hører vi en sats fra en strygekvintet fra 1813, spillet af Danubius Quartet. Strygekvintetten er i forhold til kvartetten blevet udvidet med en bratch, som giver en-

semblet en større fylde og mere varme. Denne optagelse yder besætningen fuld retfærdighed, for der er masser af varme og luft til stede. Og rummet er godt indfanget, som det smukt lægger sig om de fem instrumenter. På denne musik må du ikke kunne spore nogen som helst form for aggressivitet i gengivelsen. Det er et naturligt krav, som desværre kun sjældent bliver tilfredsstillt!

8 Dussek: Sinfonia in E Flat Major, 1. mov.
Indsp.: Music Academy, Vienna, 2001.

Franz Xaver Dussek (1731-1799) var næsten samtidig med Haydn og Mozart, og skrev ligesom disse komponister en mængde symfonier. Den sinfonia, som vi her hører, har tydelige barokindslag, og ikke mindst anvendelsen af cembaloet til at lægge de underliggende akkorder var et meget tydeligt træk for den unge symfoniske musik i

grænselandet mellem barok og den wienerklassiske symfoni, som den kendes fra både Haydn og Mozart. Optagelsen af Helios 18 ensemblet under ledelse af Marie-Louise Oschatz er meget overbevisende, hvor specielt violinernes sprøde klang kan afsløre enhver form for betoning i den øvre mellemtone og diskant. Hvis dette alligevel er tilfældet, så prøv at eksperimentere med højttalernes vinkling mod lyttepositionen, eller måske andre kabler.

9 J.S. Bach: Italian Concerto, BWV 971, 1. mov.
Indsp.: Holy Trinity Church, Weston, Hertfordshire, UK, 1999.

Stykkerne for cembalo hører til de mere kendte stykker af J.S. Bach (1685-1750). At skrive for cembaloet nåede sin absolutte kulmination i den sene barok i den første halvdel af det 18. århundrede. Herefter overtog det

hammer-baserede klaver mere og mere scenen. Men her er det altså modne cembalo kompositioner, vi hører med Bruce Kennedy på et cembalo bygget af Mietke i 1704. Cembaloet bør altid blive gengivet med en tydelig delikatesse, og de fine anslag fra de knipsede strenge bør opleves helt rundt og blødt. Perspektivisk bør cembaloet stå tydeligt og præcist i midten af lyd billedet. I modsat fald prøv da som en begyndelse at eksperimentere med højttaleropstillingen.

10 Vieuxtemps: Sonata for Viola and Piano, op. 36. 3. mov.
Indsp.: The Toronto Centre for the Arts, Toronto, Canada, 2001.

Antallet af gode produktioner fra den canadiske producer Norbert Kraft vokser til stadighed. Vi hører den belgiske komponist Vieuxtemps (1820-1881), som har skrevet en mængde sonater for violin og klaver, men i dette

High Fidelity Reference CD No. 69

High Fidelity Reference CD No. 69

<p>1 SUPERGRASS: GRACE 2:31</p> <p>2 MCALMONT & BUTLER: FALLING 4:19</p> <p>3 DIRTY VEGAS: DAYS GO BY 7:14</p> <p>4 CORNERSTONE: RESURRECTION SYMPATHY 5:19</p> <p>5 PETER BRANDER: DON'T GIVE UP 4:15</p> <p>6 BUTCH LACY: I'M GETTING SENTIMENTAL OVER YOU 7:56</p> <p>7 SPOHR: STRING QUINTET NO. 1, OP. 33, 1. MOV. 10:40</p>	<p>8 DUSSEK: SINFONIA IN E FLAT MAJOR, 1. MOV. 8:51</p> <p>9 J.S. BACH: ITALIAN CONCERTO, BWV 971, 1. MOV. 4:07</p> <p>10 VIEUXTEMPS: SONATA FOR VIOLA AND PIANO, OP. 36. 3. MOV. 4:28</p> <p>11 W.A. MOZART: REQUIEM, BENEDICTUS 4:47</p> <p>12 OTTO MORTENSEN: MIN SKAT (HUN ER SØD, HUN ER BLØD) 1:47</p> <p>13 NIELS W. GADE: SYMPHONY NO. 7, 1. MOV. 10:24</p>
--	---

SAMLET SPILLETID: 76:43

nummer er violinen blevet udskiftet med en bratch. Bratchen har grundlæggende en meget varmere klang end violinen, og det bør du naturligvis kunne høre på et anlæg, hvis det besidder blot et rimeligt mål af neutralitet. Optagelsen er præget af en naturlighed i begge instrumenter, som på en gang giver musikken både varme og glød. En spændende besætning!

11 W.A. Mozart: Requiem, Benedictus. Indsp.: Concert hall Tilburg, Holland, 2001.

Der kommer stadig flere SACD'er frem på markedet. De fleste nye er multi-kanal produktioner og som samtidigt er hybrid-CD'er, som sikrer afspilning i alle CD-afspillere. Her hører vi 16 bit stereolaget fra en udgivelse fra det hollandske selskab, Channel Classics, som vi tidligere har bragt eksempler fra. Vi hører Mozarts måske mest berømte

værk, requiemet. Den hollandske dirigent Jos van Veldhoven i spidsen for "The Netherlands Bach Society" har imidlertid anvendt en let ændret udgave af Süßmayrs færdiggørelse af Mozarts værk. Ændringer, der er udarbejdet af Marius Flothuis. I Benedictus satsen anvender Süßmayr ved gentagelsen af "Osanna" fra Sanctus-satsen samme tonearten Bb-dur, som også var tonearten for hele Benedictus satsen. Men Flothuis har valgt at lade "Osanna" gentagelsen modulere (skifte toneart) over til D-dur, som var "Osanna" tonearten i den foregående Sanctus satsen., for angiveligt at lægge sig tættere op ad Mozarts praksis. For at gennemføre dette skift har det været nødvendigt at indføje to takter (ved 4:04). Resultatet er i vores ører intet mindre end mærkeligt og lyder yderst usammenhængende! Vi foretrækker Süßmayr! Men bortset fra dette er der ikke noget at ud-

sætte på produktionen, selvom lyd billedet generelt godt kunne være lidt mere luftigt, også ved aflytning af SACD laget. Bemærkelsesværdigt er det, at i det mindste over vort anlæg lyder to-kanals gengivelsen af SACD laget en anelse mindre overbevisende eller "rigtigt" end det tilsvarende CD-lag. Lidt overraskende, måske. Noget helt andet er så oplevelsen af multi-kanal versionen.

12 Otto Mortensen: Min skat (hun er sød, hun er blød). Indsp.: Margrethe Kirken, Aalborg, 2002.

Coro Misto under ledelse af Søren Birch har foretaget et intelligent valg blandt en række sange af Otto Mortensen (1907-1986). Koret viser, at de med rette hører til blandt de bedste danske kor, selvom dirigenten får flere af sangene til at være mere tungsindige end strengt nødvendigt. Optagelsen er i mange henseender

ganske god, og vil med sin store dynamik stille ganske mange effekttrin på en hård prøve. Men lyden bør opleves som både fyldig og dynamisk uden antydning af åndenød.

13 Niels W. Gade: Symphony No. 7, I. mov. Indsp.: Radiohusets Koncertsal, DK, 1997.

Danmarks Radio har stået for produktionen af dette track med musik af Niels W. Gade (1817-1890). Det er en ganske fremragende og meget detaljeret orkesteroptagelse. Faktisk er det muligt at høre forskellen mellem den oprindelige koncertsalsakustik, og den elektronisk tilføjede efterklang på flere af instrumenterne. Men i den store sammenhæng fungerer det hele yderst overbevisende. Teknikerne har til produktionen valgt at anvende 20-bit muligheden i mikserpulten, som dermed har givet ekstra detaljerigdom. ■

High Fidelity Reference CD No. 69

1 SUPERGRASS: GRACE
- GRACE/GRASS 03 (PROMO-SINGLE)/
PARLOPHONE/EMI

2 MCALMONT & BUTLER: FALLING
- FALLING/CDCH55141 (EP)/CHRYSALIS/EMI

3 DIRTY VEGAS: DAYS GO BY
- FRA DET KOMMENDE ALBUM DIRTY
VEGAS/FRA DET KOMMENDE ALBUM DIRTY
VEGAS

4 CORNERSTONE: RESURRECTION SYMPATHY
- HUMAN STAIN/MICP-10298/AVALON (JAPAN)

5 PETER BRANDER: DON'T GIVE UP
- SILK & STEEL/KICKCD 172/KICK MUSIC

6 BUTCH LACY: I'M GETTING SENTIMENTAL
OVER YOU
- BUTCH LACY SOLO - BUT NOT ALONE/
STUCD 02102/STUNT RECORDS

7 SPOHR: STRING QUINTET NO. 1,
OP. 33, 1. MOV.
- SPOHR: COMPLETE STRING QUINTETS,
VOL. 1/8.555965/NAXOS

8 DUSSEK: SINFONIA IN E FLAT MAJOR,
1. MOV.
- THREE SINFONIAS/8.555878/NAXOS

9 J.S. BACH: ITALIAN CONCERTO, BWV 971,
1. MOV.
- THE ART OF THE BAROQUE HARPSICHORD/
8.554724/NAXOS

10 VIEUXTEMPS: SONATA FOR VIOLA AND
PIANO, OP. 36. 3. MOV.
- VIEUXTEMPS: MUSIC FOR VIOLA AND
PIANO/8.555262/NAXOS

11 W.A. MOZART: REQUIEM, BENEDICTUS
- MOZART: REQUIEM/CCS SA 18102/
CHANNEL CLASSICS/DANACORD

12 OTTO MORTENSEN: MIN SKAT
(HUN ER SØD, HUN ER BLØD)
- CORO MISTO - OTTO MORTENSEN
KORSANGE/DACOD 600/DANACORD

13 NIELS W. GADE: SYMPHONY NO. 7,
1. MOV.
- GADE: SYMPHONIES NOS 4&7 ETC./CHAN
9957/CHANDOS/DANACORD

SAMLET SPILLETID: 76:43

Udgivet af: HIGH FIDELITY ApS, Blegdamsvej 112 A, 2100 København Ø, telefon 7023 7001

High Fidelity Reference CD No. 69

FAM CD 69 2002

High Fidelity Reference CD No. 69

FAM CD 69 2002

Reference CD No. 67

Af Michael Madsen, Sven Bilén og Kim Kruse Petersen

1 Joe Cocker: *You Can't Have My Heart*. Indsp.: Henson Studios, L.A., USA, 2002.

Jo, han kan endnu den gamle. Et herligt og ægte Cocker nummer. Stemmen er ikke helt så rå længere, efter at han lagde alkoholen på hylden, men det har blot gjort den bedre og mere "kontrolleret", hvis man nu kan udtrykke det sådan. Som sædvanligt med Cocker i nyere tid, har han et yderst kompetent band i ryggen og produktionen er langt, langt over middel for en - ja, vi kan vel ikke rubricere dette som meget andet end - en mainstream produktion. I lighed med flere af hans nyere plader, bliver den blot bedre, jo bedre anlæg man har, så døm selv hvor det lyder...

2 Doves: *There Goes The Fear*. Indsp.: Div. Studios U.K., 2001/2002.

Moderne engelsk pop fra Doves, et nummer som i skrivende stund topper listerne i England. En produktion som lyder godt, hvad du end spiller den på. Det betyder at vi har et simpelt fundament, som bærer melodien og som gør at det lyder "rigtigt", blot den når frem. Des bedre afspilningsudstyr du har, desto flere detaljer og finesser får du imidlertid med. For i realiteten sker der en masse i baggrunden og du kan fornøje dig med at finde nye ting og fokusere på forskellige elementer i det hav af lyd, som på det mere ydmyge anlæg, blot ligger som en tung mur i baggrunden.

3 Norah Jones: *Don't Know Why*. Indsp.: Sorcerer Sound/Allaire Studios N.Y., USA, 2002.

Jo, det er en debutplade! Og det er med en til vished grænsende sandsynlighed ikke det sidste vi hører fra den unge singer/songwriter Norah Jones. Hele pladen er fantastisk god, og det nummer vi hører her, Don't Know Why, siger egentlig det hele. Et vidunderligt nummer, en vidunderlig stemme, herligt spil og en herlig lyd - hvad mere kan man egentlig ønske sig? Lyt og nyd!

4 Ulf Wakenius: *L'il Darlin'*. Indsp.: Studio Bohus, Sverige, 2001.

Ulf Wakenius er en svensk guitarist, som internationalt er ved at gøre sig stærkt gældende. Flere af de største musikere har udtrykt deres begejstring for hans musik. Ikke mindst Oscar Peterson og Hank Garland, som direkte

sammenligner Wakenius med navne som Montgomery, Joe Pass og Barney Kessel. Og i Danmark har f.eks. NHØP anvendt ham adskillige gange. Det forstår man, når man hører dette track. Men prøv at lytte selv - og døm!

5 Manuela Lærke: *It Is His Love*. Indsp.: Sauna, Kbh., DK, 2002.

Jazz, gospel og latin i en fin blanding fra Manuela Lærke. "En hyldest til kærligheden og tilliden mellem mennesker, for det er det eneste vi har, som er værd at hylde", siger hun om sin livsbekræftende musik. Et raffineret kor lægger en fin stemningsbaggrund til Manuelas udtryksfulde sang. Indspilningen er ok, selv om de forskellige stemmer mere virker som om at de panorere-

de på plads, end at de rent fysisk er placerede i lyd billedet.

6 Susi Hyldgaard: *Dance With Me*. Indsp.: Sound-track, Kbh., DK., 2002.

Susi Hyldgaards musik består af jazz, pop, rock, verdensmusik og lidt andet. Selv kalder hun det for crossover, men hun betragter sig selv som jazzmusiker, uden i øvrigt at tænke i disse baner. Hun har en meget udtryksfuld stemme, skriver ofte komplekse melodier og har altid en pointe i sine tekster. Vi hører Dance With Me fra hendes seneste album. Det er Gunnar Halle der spiller trompet, Lisbeth Diers trommer og percussion og Johannes Lundberg bas. Alt det øvrige står Susi selv for. Bemærk stemmens fremtrukne placering i produktionen!

HIGH fidelity

REFERENCE CD

JOE COCKER
DOVES
NORAH JONES
ULF WAKENIUS
MANUELA LÆRKE
SUSI HYLDGAARD
VEGENFELDT/DAHL
SJOBERG
LAURO
FETRAS
BOHM
BEETHOVEN
MOZART
MONTEVERDI
RUBINSTEIN

67

◀ **7 Vegenfeldt/Dahl: Easy.**
Indsp.: Kæv Studio/Sun Studio, Kbh., DK, 2002.

Filmmusik fra filmen Charlie Butterfly. Det er Klaus Rifbjerg, der står får ordene og pianisten og trommeslageren Carsten Dahl for musikken. På vokal hører vi Allan Vegenfeldt, som jo engang var sanger i The Sandmen. En overraskende konstellation, som givet et spændende resultat, i hvert tilfælde musikalsk.

8 Sjöberg: Den första gång jag såg dig. *Indsp.: SR, Malmö, 2001/2002.*

Et spændende arrangement af en af de mest kendte melodier af Sjöberg. Vi hører Aulin-kvartetten med Mikael Neumann som solist. Optagelsen er meget naturlig i en lokalitet med en forholdsvis tør akustik, som passer til netop denne form for musik. Resultatet er en lyd, som er blød og yderst detaljeret.

9 Lauro: Seis Por Derecho.
Indsp.: Lisbjerg Kirke, Aarhus, DK, 2001.

Som vi lovede sidst, giver vi her endnu en smagsprøve fra guitaristen Carsten Pedersens glimrende CD, Aquarelle, der udelukkende består af sydamerikansk musik for klassisk guitar. Det virtuose guitarspil og den tekniske kvalitet af selve optagelsen, går op i en højere enhed. Hvis anlægget ellers tillader det, bør du opleve guitarens sprøde overtoner og instrumentets mikro-dynamik med en sjældent naturlig og "analog" klang.

10 Fetras: A Media Luz.
Indsp.: Tonstudio Teeje Van Gesst, Sandhausen, Tyskland, 2001.

En optagelse med musik fra den mere lette "klassiske" musikgenre, som der i slutningen af det 19. århundrede var stor efterspørgsel på. Ren pop er det nu ikke. På mange måder er musikken inter-

essant, og de mange forskellige bidrag fra instrumenter er med til at gøre den afvekslende. Salonorchester Schwanen er her fornemt optaget af Teeje van Geest, og resultatet er blevet et lydbillede med et endog meget dybt perspektiv, hvor endvidere bredden langt overstiger højtaleres fysiske placering. Stereopræcisionen er også ganske god, så det skal være muligt at placere de enkelte instrumenter præcist i lydbilledet.

11 Böhm: Prelude and Fugue. *Indsp.: Bovenkerk Kampen, Holland, 2001.*

I hi-fi sammenhæng har orglet altid været et fremragende instrument til at afsløre forvrængning og til at fastlægge anlæggets evne til at gengive dybe frekvenser. Her hører vi et værk af Georg Böhm (1661-1733), spillet af Christiaan Teeuwsen på et af de bedre orgler i Holland. Der er tale om en optagelse baseret på en forholdsvis tæt mikrofon-

placering, uden at det på nogen måde er gået ud over gengivelsen af det store rum, der kort og godt er imponerende indfangende. Hvis anlægget er klangligt velafstemt bør lyden af orglet være præget af en varme og sprødhed helt uden nogen former for aggressivitet. Ellers kan jagten godt gå i gang.

12 Beethoven: Symphony No. 7, 3. mov. *Indsp.: Örebro Concert Hall, Sverige, 2000.*

En særdeles vellykket produktion af Beethovens 7. symfoni, med danskeren Thomas Dausgaard som dirigent for Swediska Chamber Orchestra. Selvom kammerorkestret i sig selv ikke har den samme store volumen som et traditionelt fuldt besat symfoniorkester, er optagelsen præget af en enorm dynamik. Bemærk her i øvrigt den lidt ændrede orkesteropstilling, som Dausgaard anvender. Normalt

High Fidelity Reference CD No. 67	High Fidelity Reference CD No. 67	
	1 JOE COCKER: YOU CAN'T HAVE MY HEART 4:01	9 LAURO: SEIS POR DERECHO 3:16
	2 DOVES: THERE GOES THE FEAR 6:56	10 FETRAS: A MEDIA LUZ 2:54
	3 NORAH JONES: DON'T KNOW WHY 3:07	11 BÖHM: PRELUDE AND FUGUE 5:10
	4 ULF WAKENIUS: LI'L DARLIN' 4:52	12 BEETHOVEN: SYMPHONY NO. 7, 3. MOV. 8:43
	5 MANUELA LÆRKE: IT IS HIS LOVE 4:08	13 MOZART: DON GIOVANNI (EXCERPT) 1:58
	6 SUSI HYLDGAARD: DANCE WITH ME 4:20	14 MONTEVERDI: LAMENTO DELLA NINFA 5:50
	7 VEGENFELDT/DAHL: EASY 3:26	15 MOZART: PIANO CONCERTO NO. 9, 3. MOV 10:24
	8 SJÖBERG: DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG 3:03	16 RUBINSTEIN: SYMPHONY NO. 3, 3. MOV. 7:03
	SAMLET SPILLETID: 79:20	

Du kan læse mere om den japanske lydtekniker Tatsuo Nishimura (repræsenteret med den fremragende Mozart optagelse på Reference-CD'ens track 15) og hans øvrige DVD-udgivelser på hans egen website, der har adressen:
www.nishimura-music.com.

anbringes 1. og 2. violiner ved siden af hinanden i venstre side, men her er 2. violinerne flyttet til højre side. Du har altså ikke forbyttet højttalerledningerne! Denne ældre, men på mange måder mere rigtige opstilling, giver en nærmest "stereofonisk" effekt i spillet mellem violinerne, som giver musikken et ekstra liv.

13 Mozart: Don Giovanni Deh! Veni alla Finestra. Indsp.: 2001.

Don Juan i en indspilning med den verdensberømte, danske baryton, Bo Skovhus. Fra Mozarts hånd er der også med denne opera tale om et rent mesterværk, hvor mange forskellige musikalske idéer er ført ud i praksis. Lidt uvant for den tid operan er skrevet, hører vi en mandolin. Denne bør stå fuldstændigt klippefast i lyd billedet og være både lækker og sprød i lyden. Og barytonen bør fornemmes meget levende med en dynamik, som uden problemer kan anslå enhver

kritisk resonans i såvel højttalerkabinen som lytterum.

14 Monteverdi: Lamento Della Ninfa. Indsp.: Waalse Kerk, Amsterdam, Holland, 2001.

Fra det hollandske selskab Channel Classics, hører vi Monteverdi's (1567-1643) yderst dristige madrigal fra samlingen "Madrigali Guerrieri et amorosi" fra 1638. Bemærk især de skarpe dissonanser omkring ca. 0:25, som for datidens øre må have været en ganske karsk omgang. De viser samtidigt, at madrigalen som udtryksform var komponisternes "legeplads", der hvor der virkelig blev eksperimenteret. "Lamento" betyder klagesang, og den fremføres her af det i alle henseende fremragende barokensemble "Soloist Ensemble Capella Figuralis". Til optagelsen er anvendt Brüel & Kjør 4003 og signalet er konverteret til 24 bit gennem Prism

konverter. En i alle henseender fremragende produktion!

15 Mozart: Piano Concerto No. 9, 3. mov. Indsp.: Schlosskirche Bad Homburg, Tyskland, 2000.

Ikke mindre fremragende er denne optagelse af en Mozarts tidligere klaverkoncerter. Tatsuo Nishimura har stået for produktionen. Lyden er taget fra stereosignalet af en optagelse, der også foreligger som 5-kanals DVD-Audio. Til optagelsen er der anvendt B&K mikrofoner, hvor signalet er ført via konvertere til lagring i 48 kHz/24 bit på en computer. Selvom vi altså i denne version må mangle de tre ekstra kanaler er resultatet intet mindre end fremragende. En fuldstændig naturlig og aldeles usminket optagelse, hvor den akustiske begivenhed i højeste grad bliver ført frem til dagligstuen med den oprindelige fornemmelse af slotskirkens aku-

stik fuldstændigt intakt. En ganske betagende produktion. Vi glæder os meget til at høre mange flere produktioner fra hr. Tatsuo Nishimura!

16 Rubinstein: Symphony No. 3, 3. mov. Indsp.: Concert Hall Of The Slovak Radio In Bratislava, Slovenien, 1993.

Den russiske komponist Anton Rubinstein (1829-1894) var udstyret med en evne til at skrive melodisk uden lige. Stilen er romantisk, men med reminiscenser tilbage til Mendelssohn. Vi hører den slaviske radios symfoniorkester under ledelse af Robert Stankovskiy i en optagelse, der både er naturlig og velklingende. Medvirkende til dette er især en diskret benyttelse af støtemikrofoner, som inddrager alle de mange solistiske indslag fra det store orkesterapparat, uden at det på nogen måde går ud over helheden. ■

High Fidelity Reference CD No. 67

<p>1 JOE COCKER: YOU CAN'T HAVE MY HEART - RESPECT YOURSELF/07243-539643-2-0/EMI</p> <p>2 DOVES: THERE GOES THE FEAR - THE LAST BROADCAST/HVNL35CD/HEAVENLY/EMI</p> <p>3 NORAH JONES: DON'T KNOW WHY - COME AWAY WITH ME/7243 5 32088 2 0/ BLUE NOTE RECORDS/EMI</p> <p>4 ULF WAKENIUS: LI'L DARLIN' - THE GUITAR ARTISTRY OF ULF WAKENIUS/ DRCD 373/Dragon/DANACORD</p> <p>5 MANUELA LÆRKE: IT IS HIS LOVE - SO VERY STILL/SU 9052-2/SUNDANCE</p> <p>6 SUSI HYLDGAARD: DANCE WITH ME - HOMESWEETHOME/ENJA CD 9140-2/ ENJA RECORDS/INTERMUSIC</p> <p>7 VEGENFELDT/DAHL: EASY - CHARLIE BUTTERFLY/STUCD 02092/STUNT</p> <p>8 SJÖBERG: DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG - MIKAEL NEUMANN & AULIN KVARTETTEN: DANSKE SANGE & SVENSKA VISOR/ MN-CD 006/DANACORD</p>	<p>9 LAURO: SEIS POR DERECHO - GUITARMUSIC FROM SOUTH AMERICA/PACD 136/PAULA RECORDS</p> <p>10 FETRAS: A MEDIA LUZ - SALON ORCHESTRA FAVORITES, VOL. 2/8.555344/NAXOS</p> <p>11 BÖHM: PRELUDE AND FUGUE - WORKS FOR ORGAN, VOL. 1/8.555857/NAXOS</p> <p>12 BEETHOVEN: SYMPHONY NO. 7, 3. MOV. - BEETHOVEN SYMPHONY NO. 7 - EGMONT MUSIC/PCS 1182/SIMAX/DANACORD</p> <p>13 MOZART: DON GIOVANNI (EXCERPT) - LARGO AL FACTOTUM: GREAT OPERATIC ARIAS FOR BARITONE/8.555922/NAXOS</p> <p>14 MONTEVERDI: LAMENTO DELLA NINFA - LOVE & LAMENT/CS5 17098/CHANNEL CLASSICS/DANACORD</p> <p>15 MOZART: PIANO CONCERTO NO. 9, 3. MOV - MOZART- LISZT - SIBELIUS/DVDA-006/NISHIMURA</p> <p>16 RUBINSTEIN: SYMPHONY NO. 3, 3. MOV. - A. RUBINSTEIN: SYMPHONY NO. 3 - EROICA FANTASIA/8.555590/NAXOS</p>
--	--

SAMLET SPILLETID: 79:20

Udgivet af: HIGH FIDELITY ApS, Blegdamsvej 112 A, 2100 København Ø, telefon 7023 7001